

A ט"ד

Intro

Today we will Be"H learn ג דף of מציעא בבא מציעא.
Some of the topics we will learn about include:

שנים אוחזין בטליה
יחלוקו בשבועה

If two people are holding a cloak and they both claim ownership, they each swear to their claim and then divide it equally.

The Gemara contrasts this with the case of מנה שלישי

If two people entrusted the same person with different amounts of money, and they are now disputing who gave him the larger sum, it is a מחלוקת whether only the disputed portion, or all of the money, remains by the guardian until someone confesses, or the true owner is otherwise determined.

חנוני על פנקסו

If an employer instructed his storekeeper to give his workers some food or money for their wages and promised to pay him at a later date, and the storekeeper says he gave it to them, while the workers deny having received it, and so both are demanding payment from the בעל הבית:

שניהם נוטלין מבעל הבית

Both collect. However, there's a מחלוקת whether with or without a שבועה.

The Gemara explains why the disputed sum is not handed over to a third party.

B מודה במקצת

Someone who admits to part of a claim must swear that he does not owe the remainder of the claim. רבי חייא adds

העדאת עדים

One must also swear if witnesses corroborate part of the claim.

הודאת פיו

The Gemara discusses the Halachic ramifications of an admission regarding the following topics:

מזון, a monetary obligation;

קנס, a penalty;

קרבן, the requirement of a Korban for an inadvertent transgression; and

הכחשה והזמה, whether it can be contradicted by witnesses.

עד אחד

A single witness, although he cannot obligate payment, suffices to obligate one to support his denial with an oath.

A

שנים אוחזין בטליה
יחלוקו בשבועה

מנה שלישי

חנוני על פנקסו

B

מודה במקצת

רבי חייא

העדאת עדים

הודאת פיו

עד אחד

1 So let's review...

The Mishnah on ב' דף ב' discusses the case of שנים אוחזין, בטלית, two people who are holding on to a garment, both claiming ownership, and rules יחלוקו בשבועה. After swearing, they divide it equally.

The Gemara earlier contrasted this Halachah with several similar cases, and now cites another case:

שנים שהפקידו אצל אחד

זה מנה וזה מאתים

If two people entrusted the same person with some money, one with 100 זוז, and the other with 200 זוז;

זה אומר מאתים שלי

וזה אומר מאתים שלי

Now, both claim that the 200 זוז is theirs.

The רבנן rule

נותן לזה מנה ולזה מנה

והשאר יהא מונח עד שיבא אליהו

The מפקיד gives each 100 זוז, which are certainly his, and the disputed 100 זוז remain with a third party until its true owner is determined.

However, רבי יוסי counters

א"כ מה הפסיד הרמאי

If so, the deceitful party has no incentive to admit to the truth; he has nothing to lose? Therefore, he rules

הכל יהא מונח עד שיבא אליהו

The entire sum of 300 זוז remains with a third party. Thus, the deceitful party has an incentive to admit to the truth, so that he does not lose his principal.

1

שנים אוחזין בטלית

אני מצאתיה **נפך אומר**
 אני מצאתיה **נפך אומר**

שניהם מוחזקים בה ואין לזה כח בה יותר מזה

כולה שלי **נפך אומר**
 כולה שלי **נפך אומר**

זה ישבע שאין לו בה פחות מחציה וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה ויחלוקו

שנים שהפקידו אצל אחד זה מנה – וזה מאתים

If two people entrusted the same person with some money, one with 100 זוז, and the other with 200 זוז;

זה אומר **מאתים שלי**
 זה אומר **מאתים שלי**

רבן
 נותן לזה מנה ולזה מנה
והשאר יהא מונח עד שיבא אליהו

The מפקיד gives each 100 זוז, and the disputed 100 זוז remain with a third party until its true owner is determined.

רבי יוסי
א"כ מה הפסיד הרמאי
If so, the deceitful party has no incentive to admit to the truth; he has nothing to lose? Therefore, he rules
הכל יהא מונח עד שיבא אליהו

2 The Gemara explains that our Mishnah may agree with the רבנן, because although הא נמי כשאר דמי דספיקא היא Although, the entire טלית is disputed, it does not remain with a third party, because there is a clear distinction between the two cases: התם דודאי האי מנה דחד מינייהו הוא אמרי רבנן יהא מונח In that case, since the third מנה certainly belongs to only one of them, we cannot give any part of it to the other without proof. הכא דאיכא למימר דתרווייהו הוא אמרי רבנן פלגי בשבועה In our case, it is possible that they picked it up simultaneously and it belongs to both of them, and so the רבנן allow them to swear and divide it.

2

Our Mishnah
**שנים אוהזין בטלית
 יחלוקו בשבועה**

*Although, the entire טלית is disputed,
 it does not remain with a third party,
 because there is a distinction
 between the two cases:*

**הכא דאיכא למימר
 דתרווייהו הוא
 אמרי רבנן פלגי בשבועה**
*In our case,
 it is possible they picked it up
 simultaneously, and
 it belongs to both of them,
 and so the רבנן allow them
 to swear and divide it.*

**נותן לזה מנה
 ולזה מנה
 והשאר יהא מונח
 עד שיבא אליהו**

רבנן

**התם דודאי האי מנה
 דחד מינייהו הוא
 אמרי רבנן יהא מונח**
*In that case,
 since the third מנה certainly
 belongs to only one of them,
 we cannot give any part of it
 to the other without proof.*

3 However, it seems that מתניתין דלא כרבי יוסי
 Our Mishnah does not agree with רבי יוסי, because
 ומה התם
 דבודאי איכא מנה למר ואיכא מנה למר
 אמר רבי יוסי יהא מונח
 If in that case, he does not allow them to reclaim the 100 זוז
 which is certainly theirs;
 הכא דאיכא למימר דחד מינייהו הוא
 לא כ"ש
 Certainly, he should not allow them to divide the טלית,
 which may belong to only one of them?

However, the Gemara differentiates as follows:

התם ודאי איכא רמאי
 One of the depositors is definitely lying. Therefore, רבי יוסי
 does not allow them to reclaim what is rightfully theirs, so
 that he should confess. However,
 הכא מי יימר דאיכא רמאי
 אימא תרוייהו בהדי הדדי אגבהוה
 It is possible that neither is lying as they might have
 picked it up simultaneously, and both truly think they
 picked it up first. Therefore, we allow them to divide it.

4 Having satisfactorily explained the case of יחלוקו, the Gemara now contrasts the other cases it referenced:
 בין לרבנן בין לרבי יוסי
 מונח עד שיבא אליהו
 Everyone agrees that the disputed amount remains with a third party.
 If so, in the case of חנוני על פנקסו
 זה נשבע ונוטל וזה נשבע ונוטל
 If a storekeeper claims to have given items to workers at their employer's request, and the workers deny receiving them, the בעל הבית תנא קמא rules that they both swear and collect from the בית.
 The Gemara asks...
 מ"ש דלא אמרינן
 נפקיה לממונא מבעה"ב ויהא מונח
 בעל הבית should collect the disputed sum from the בית דין, and leave it with a third party until one of them admits?

4 *The Gemara contrasts other cases it referenced:*

<p><i>חנוני על פנקסו</i></p> <p>זה נשבע ונוטל וזה נשבע ונוטל</p> <p><i>If a storekeeper claims to have given items to workers at their employer's request, and the workers deny it,</i></p> <p><i>The תנא קמא rules that they both swear and collect from the בעל הבית.</i></p>	<p><i>לניח לרפסקידו אצל אחר</i></p> <p>מונח עד שיבא אליהו</p> <p><i>Everyone agrees that the disputed amount remains with a third party.</i></p>
---	---

The Gemara asks...

מ"ש דלא אמרינן נפקיה לממונא מבעה"ב ויהא מונח

בעל הבית should collect the disputed sum from the בית דין, and leave it with a third party until one of them admits?

5 The Gemara differentiates:
 התם אמר ליה חנוני לבעה"ב
 אנא שליחותא דידך קא עבדינא
 The storekeeper can argue that he fulfilled his instructions, and מאי אית לי גבי שכיר
 לא מהימן לי בשבועה
 What do I have with your workers? I am not obligated to believe the worker's oath.
 Similarly,
 ושכיר נמי א"ל לבעה"ב
 אנא עבדי עבדתא גבך
 The worker can argue that he did his job, and מאי אית לי גבי חנוני
 לא מהימן לי בשבועה
 What do I have with your storekeeper? I am not obligated to believe the storekeeper's oath. Therefore,
 תרוייהו משתבעי ושקלי מבעל הבית
 They both swear and collect from the בעל הבית, even though one is certainly lying.
 In other words, these are two separate cases.
 However, in the case of the money entrusted for safekeeping, their claims are part of one case, and since one is certainly lying they cannot collect.
 =====

5 **התם אמר ליה חנוני לבעה"ב אנא שליחותא דידך קא עבדינא**

The storekeeper can argue that he fulfilled his instructions, and...

מאי אית לי גבי שכיר לא מהימן לי בשבועה

What do I have with your workers? I am not obligated to believe the worker's oath.

Similarly,

ושכיר נמי א"ל לבעה"ב אנא עבדי עבדתא גבך

The worker can argue that he did his job, and

מאי אית לי גבי חנוני לא מהימן לי בשבועה

What do I have with your storekeeper?

Therefore,

תרוייהו משתבעי ושקלי מבעל הבית

בעל הבית, even though one is certainly lying.

In other words, these are two separate cases.

However, in the case of the money entrusted for safekeeping, their claims are part of one case, and since one is certainly lying they cannot collect.

6 The Gemara now deduces another Halachah from our Mishnah:
 We know
 מודה במקצת הטענה ישבע
 One who admits to part of a claim must swear that he does not owe the remainder of the claim.
 Similarly, רבי חייא adds
 מנה לי בידך
 והלה אומר אין לך בידי כלום
 One who initially denied the entire claim,
 והעדים מעידים אותו שיש לו חמשים זוז
 And witnesses then testify that he owes at least 50 זוז;
 נותן לו חמשים זוז
 וישבע על השאר
 He pays 50 זוז, and must swear that he does not owe him the remaining 50.

The Gemara elaborates, and as Rashi explains;
 We could ask; why does מודה במקצת have to swear?
 After all, he should be considered a משיב אבידה, like someone who voluntarily returns a lost object, who does not have to swear that he did not keep part of it, because he has a מיגו that he could have simply denied finding anything.
 So too, every במקצת has a הכל, he could have denied it completely? Therefore, he should be פטור משבועה?

The answer is that a מודה IS required to swear, because we suspect
 האי בכליה בעי דנכפריה
 וחזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו
 It is possible that he wanted to deny the entire claim, but could not brazenly deny the existence of the loan to his creditor's face.

Nevertheless, his oath is believed, and we do not say מיגו דחשיד אממונא חשיד אשבועתא
 If he will lie regarding the loan, he will also swear falsely, because we assume

האי בכליה בעי דלדוי ליה
 He really would have admitted to the entire loan, but
 אשתמוטי הוא דקא מישתמט מיניה
 סבר עד דהווי לי זוזי ופרענא ליה
 He is merely trying to delay payment until he gets some money. However,

העדאת עדים דליכא למימור הכי אימא לא
 If he denied the entire claim, and witnesses testified that he owes part of it, we have no indication that he was merely delaying payment. Therefore, we should not administer an oath, based on מיגו דחשיד אממונא חשיד אשבועתא
 Since he will probably swear falsely as well?

6

מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי כלום
 One who initially denied the entire claim,
והעדים מעידים שיש לו חמשים זוז
 And witnesses then testify that he owes at least 50 זוז;
נותן לו חמשים זוז וישבע על השאר
 He pays 50 זוז, and must swear that he does not owe him the remaining 50.

מודה במקצת הטענה ישבע
 One who admits to part of a claim must swear that he does not owe the remainder of the claim.

רבי חייא

Why does a מודה במקצת have to swear?
 כופר בכל מ'א, he could have denied it completely!
 He should be פטור משבועה!

He is required to swear because we suspect האי בכליה בעי דנכפריה וחזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו

Why believe him?
 מ'א דחליב אממונא חליב אטבועתא

Because we assume האי בכליה בעי דלדוי ליה He really would have admitted to the entire loan, but...

אשתמוטי הוא דקא מישתמט מיניה סבר עד דהווי לי זוזי ופרענא ליה He is merely trying to delay until he gets some money.

However, פ'ודאת עדים דליכא למימור הכי אימא לא If he denied the entire claim, and witnesses testified that he owes part of it, we have no indication that he was merely delaying.

Therefore, we should not administer an oath, מ'א דחליב אממונא חליב אטבועתא

7 Nevertheless, רבי חייא asserts
לא תהא הודאת פיו
גדולה מהעדאת עדים
Witnesses can certainly accomplish the same as an
admission to require him to swear; and he offers two
sources for this assertion:
1.
ק"ו
We can deduce this Halachah from other cases where we
require an oath:
מה פיו שאין מחייבו קנס מחייבו שבועה
עדים לא כ"ש
If one's own admission, although it cannot obligate him in
a penalty, can obligate him to swear; certainly, witnesses
who CAN obligate him in a penalty can obligate him to
swear?

However, we can rejoin
מה לפיו שכן אינו בהכחשה והזמה
תאמר בעדים שישנן בהכחשה והזמה
One's admission cannot be contradicted by witnesses,
while testimony can be contradicted by another set of
witnesses?

7 Nevertheless, רבי חייא asserts
לא תהא הודאת פיו
גדולה מהעדאת עדים
Witnesses can certainly accomplish
the same as an admission to require him to swear;
and he offers two sources for this assertion:

1

ק"ו

מה פיו שאין מחייבו קנס
מחייבו שבועה
עדים לא כ"ש

If one's own admission, although it cannot obligate him in a penalty, can obligate him to swear; ^{קל וחומר} Certainly, witnesses who CAN obligate him in a penalty can obligate him to swear?

However, we can rejoin

תאמר בעדים שישנן בהכחשה והזמה
מה לפיו שכן אינו בהכחשה והזמה

One's admission cannot be contradicted by witnesses,
while testimony can be contradicted
by another set of witnesses?

8 Similarly, we can argue the following ק"ו

מה עד אחד שאין מחייבו ממון
מחייבו שבועה
עדים לא כ"ש

If a single witness, although he cannot obligate him to pay, suffices to obligate one to support his denial with an oath; certainly witnesses, who CAN obligate payment, can obligate him to swear.

However, we can rejoin

מה לעד אחד שכן על מה שמעיד הוא נשבע
תאמר בעדים שעל מה שכפר הוא נשבע

A single witness obligates the defendant to swear to contradict his testimony. This cannot serve as a basis to require one to swear regarding the rest of the claim?

The Gemara therefore explains

לא ראי זה כראי זה

Each case does NOT have the characteristic of the other case. Therefore, we say

חזר הדין

הצד השווה שבהן

שעל ידי טענה וכפירה הן באין ונשבע

Both cases swear due to circumstances of claims and denials, and Tosfos adds

ע"י טענה חשובה

דנראה דמשקר

These are cases of credible claims, where it appears that he is lying.

Therefore, we can derive a general principle and assert that witnesses obligate one to swear in such circumstances as well.

8

ק"ו

מה עד אחד שאין מחייבו ממון
מחייבו שבועה
עדים לא כ"ש

If a single witness, although he cannot obligate him to pay, suffices to obligate one with an oath;

Certainly witnesses, who CAN obligate payment, can obligate him with an oath.

However, we can rejoin

תאמר בעדים
שעל מה שכפר
הוא נשבע

מה לעד אחד
שכן על מה שמעיד
הוא נשבע

A single witness obligates the defendant to swear to contradict his testimony.

This cannot serve as a basis to require one to swear regarding the rest of the claim.

לא ראי זה כראי זה

Each case does NOT have the characteristic of the other case. Therefore, we say

חזר הדין

הצד השווה שבהן

שעל ידי טענה וכפירה הן באין ונשבע

Both cases swear due to circumstances of claims and denials,

And Tosfos adds...

ע"י טענה חשובה דנראה דמשקר

9

2.

Or

תנא תונא, we can support רבי חייא's Halachah from our Mishnah:

שנים אוחזין בטלית

כיון דתפיס אנן סהדי

דמאי דתפיס האי דידיה הוא

ומאי דתפיס האי דידיה הוא

וקתני ישבע

Since they are both holding on to the טלית, they are each presumed owners, and it is as if they are each supported by witnesses, and therefore do not receive the entire טלית. רבי חייא understands that it is for this reason that they are required to swear regarding the second half, similar to a מודה במקצת.

The Gemara will discuss the validity of these proofs in the next Daf.

9

2

תנא תונא

We can support רבי חייא's Halachah from our Mishnah:

שנים אוחזין בטלית

כיון דתפיס אנן סהדי

דמאי דתפיס האי דידיה הוא

ומאי דתפיס האי דידיה הוא

וקתני ישבע

Since they are both holding on to the טלית, they are each presumed owners, and it is as if they are each supported by witnesses, and therefore do not receive the entire טלית.